REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

KLASA: UP/II-034-02/26-01/535
URBROJ: 354-02/16-26-7
Zagreb, 20. listopada 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241 u Vijeću sastavljenom od članova Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice, Olge Majdak Huljev, članice i Gordana Klišanića, člana, postupajući po žalbi žalitelja Institut IGH d.d., Zagreb, OIB: 79766124714, na sadržaj izmjene dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2026/S F02-0007518, predmet nabave: stručni nadzor i koordinator II zaštite na radu nad rekonstrukcijom obilaznice grada Zagreba, dogradnja kolnika trećim voznim trakom, autocesta A3, poddionica: Čvor „Zagreb Zapad“ - čvor „Lučko“, naručitelja Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, OIB: 57500462912, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) i članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine broj 120/16, 114/22 i 48/26, nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E NJ E

1. Odbija se žalba žalitelja Institut IGH d.d., Zagreb, kao neosnovana.

2. Odbija se zahtjev žalitelja Institut IGH d.d., Zagreb za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e nj e

Naručitelj Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb objavio je 9. srpnja 2026. u Elektroničkom oglasniku javne nabave obavijest o nadmetanju i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, 2026/S F02-0007518, predmet nabave: stručni nadzor i koordinator II zaštite na radu nad rekonstrukcijom obilaznice grada Zagreba, dogradnja kolnika trećim voznim trakom, autocesta A3, poddionica: Čvor „Zagreb Zapad2 - čvor „Lučko“. Naručitelj je 6. kolovoza 2026. objavio izmjenu dokumentacije o nabavi, broj objave: 2026/S F14-0009392.

Na sadržaj navedene izmjene dokumentacije o nabavi, žalbu je 20. kolovoza 2026. izjavio ponuditelj Institut IGH d.d., Zagreb.

Žalitelj žalbom osporava zakonitost izmjene u dijelu koji se odnosi na uvjet tehničke i stručne sposobnosti, dokumenta Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta. Žalbenim zahtjevom predlaže poništiti izmjenu dokumentacije o nabavi u dijelu kojim je izmijenjena točka 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, kao i sama odredba točke 5.3.1.3. u dijelu u kojem kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti dopušta iskustvo u obavljanju tekućih ispitivanja. Žalitelj potražuje nadoknadu troška žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu naručitelj prvenstveno predlaže odbacivanje žalbe zbog nepoštivanja odredbe članka 403.a ZJN 2016. Navodi da žalitelj nije u za to propisanom roku putem sustava EOJN RH upozorio naručitelja na nezakonitost sadržaja izmjene dokumentacije o nabavi pa samim time nije ni smio izjaviti žalbu. U koloni „Zahtjev se odnosi na“, osim „Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta“ trebala je stajati i odredba „Zahtjevom se ukazuje na nezakonitost“. S obzirom da žalitelj nije postupio na opisani način, naručitelj predlaže odbacivanje žalbe. Podredno, naručitelj u bitnome osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže odbiti žalbu i zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

Tijekom žalbenog postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala, koji se sastoji od dokumentacije o nabavi, izmjene dokumentacije o nabavi i ostalih dokaza.

Vezano za prigovor naručitelja o propuštanju žalitelja da upozori naručitelja u skladu s odredbom članka 403.a ZJN 2016, treba reći kako slijedi.

Sukladno odredbi članka 403.a stavak 1. točka 3. ZJN 2016, žalitelj je prije izjavljivanja žalbe na sadržaj poziva na nadmetanje, dokumentaciju o nabavi, sadržaj ispravka poziva na nadmetanje odnosno sadržaj izmjene dokumentacije o nabavi obvezan upozoriti naručitelja na konkretnu nezakonitost putem EOJN RH najkasnije tijekom desetog dana od dana objave izmjene dokumentacije o nabavi, u odnosu na sadržaj izmjene dokumentacije. Sukladno odredbi članka 420. stavak 2. ZJN 2016, u slučaju žalbe na sadržaj poziva na nadmetanje, dokumentaciju o nabavi, sadržaj ispravka poziva na nadmetanje odnosno sadržaj izmjene dokumentacije o nabavi, žalba obvezno sadržava i dokaz da je postupljeno sukladno odredbi članka 403.a. stavku 1. toga Zakona. Sukladno odredbi članka 425. stavak 1. točka 2. ZJN 2016, Državna komisija u žalbenom postupku može odbaciti žalbu ako žalitelj nije upozorio naručitelja u skladu s člankom 403.a toga Zakona.

Uvidom u priloge žalbe utvrđeno je da istoj prileži dokument naziva „Slanje upita“, koji predstavlja sliku zaslona iz koje proizlazi da je žalitelj 10. kolovoza 2026. naručitelju uputio dopis u kojem uvodno navodi da temeljem članka 403.a stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ br. 120/16, 114/22, 48/26; dalje: ZJN), kao zainteresirani gospodarski subjekt upozorava naručitelja na konkretnu nezakonitost sadržanu u izmjeni dokumentacije o nabavi objavljenoj 6. kolovoza 2026., i to u odnosu na izmijenjenu točku 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta. U funkcionalnom izborniku sustava EOJN RH žalitelj je označio da se zahtjev odnosi na Kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta. Naručitelj nepravilnost uočava upravo u odnosu na propust žalitelja da osim „Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta“, označi i opciju „Zahtjevom se ukazuje na nezakonitost“. Uvidom u EOJN RH potvrđeno je da je žalitelj naručitelju uputio predmetni dopis, u kojem navodi, u bitnome, da upozorava naručitelja na nezakonitost i predlaže da: „izmijeni točku 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta tako da se briše riječ „/tekućih“, odnosno da se traženo iskustvo odnosi isključivo na kontrolna ispitivanja u smislu članka 16. Zakona o gradnji, članka 40. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje te članka 3. točke 9. Tehničkog propisa za asfaltne kolnike; te uskladi rok za dostavu ponuda tako da ne istječe prije isteka roka za izjavljivanje žalbe na sadržaj izmjene dokumentacije o nabavi. Žalitelj zaključno navodi da to upozorenje podnosi u roku iz članka 403.a stavka 1. ZJN 2016, radi ostvarenja prava na izjavljivanje žalbe. U slučaju da naručitelj ne otkloni opisanu nezakonitost, podnositelj zadržava pravo izjaviti žalbu Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave po proteku roka iz članka 403.a stavka 2. ZJN.“.

Dakle, iz dopisa žalitelja upućenog naručitelju nedvojbeno i nedvosmisleno proizlazi da je dopis upućen sukladno zahtjevu odredbe članka 403.a ZJN 2016. Okolnost da žalitelj nije označio opciju u funkcionalnom dijelu sučelja informacijskog sustava EOJN RH, da se zahtjev odnosi na ukazivanje nezakonitosti, ne utječe na ispunjenje sadržaja koji se propisanom formom nastoji postići. Iz upućenog dopisa jasno proizlazi da je žalitelj upozorio naručitelja na konkretnu nezakonitost, što je učinio u roku propisanim ZJN 2016, te upozorenje dostavio putem EOJN RH. Dakle, sve pretpostavke ostvarenja odredbe članka 403.a ZJN 2016 u konkretnom su slučaju ispunjene. Stoga, prigovor naručitelja, da žalitelj nije u za to propisanom roku putem sustava EOJN RH upozorio naručitelja na nezakonitost sadržaja izmjene dokumentacije o nabavi, ocjenjuje se neosnovanim.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba nije osnovana.

Žalitelj navodi da izmjena dokumentacije o nabavi objavljena 6. kolovoza 2026., kojom je točka 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta izmijenjena tako da glasi: „uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih/tekućih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a. Traženi uvjet gospodarski subjekt može dokazati u Popisu usluga s najviše 1 (jednom) pruženom uslugom.“, nije zakonita. Objašnjava da je izmjenom kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti izjednačeno iskustvo u obavljanju kontrolnih i iskustvo u obavljanju tekućih ispitivanja. Smatra da takav uvjet nije povezan s predmetom nabave niti mu je razmjeran. Ukazuje da naručitelj istodobno tvrdi da su tekuća i kontrolna ispitivanja funkcionalno različiti postupci i da su zamjenjiva u dokazivanju sposobnosti. Te dvije tvrdnje ne mogu stajati zajedno. Ako se postupci razlikuju po svrsi, načinu provedbe i ulozi rezultata, a naručitelj tvrdi da se razlikuju, onda iskustvo stečeno u jednom postupku ne dokazuje sposobnost za obavljanje drugog. Referenca kojom se dokazuje sposobnost mora se odnositi na posao koji se nabavlja. Predmet ove nabave je stručni nadzor građenja. Iz dokumentacije o nabavi nedvojbeno proizlazi da je obavljanje kontrolnih ispitivanja ugovorna obveza budućeg izvršitelja usluge, dok su tekuća ispitivanja obveza izvođača radova, dakle druge ugovorne strane. Žalitelj upućuje i citira odredbe prijedloga Ugovora (točka 1.3.4., točka V i točka X) te odredbe troškovnika (stavka 8), te navodi da su kontrolna ispitivanja zasebno plaćena stavka troškovnika i mjerljiva ugovorna obveza izvršitelja koja se izvršava prema Programu kontrolnih ispitivanja i obračunava mjesečno. Tekuća ispitivanja nisu predmet ove nabave ni po jednoj stavci troškovnika niti po jednoj odredbi ugovora. Referenca u tekućim ispitivanjima stoga nije referenca u poslu koji je predmet nabave, nego u poslu ugovorne protustranke. Žalitelj smatra da uvjet koji kao dokaz sposobnosti za obavljanje nadzora prihvaća iskustvo stečeno u poslovima izvođača radova nije povezan s predmetom nabave i protivan je odredbi članka 4. i članka 268. ZJN 2016. Dalje žalitelj navodi da je opseg tekućih ispitivanja propisan uže od opsega kontrolnih ispitivanja. Upućuje na Prilog J Tehničkog propisa za asfaltne kolnike („Narodne novine“ br. 48/2021) u kojem su propisane vrste i učestalost tekućih i kontrolnih ispitivanja. Tablicom J4, koja se odnosi na gradilišta površine veće od 6.000 m2 u koju kategoriju predmet ove nabave nedvojbeno spada, u sklopu tekućih ispitivanja nisu propisana ispitivanja građevnih proizvoda, i to punila, agregata, bitumenskog veziva i bitumenske emulzije, dok su ta ispitivanja obuhvaćena kontrolnim ispitivanjima. Opseg vrsta ispitivanja koja se provode u sklopu tekućih ispitivanja time je znatno uži od opsega kontrolnih ispitivanja. Gospodarski subjekt čije se referentno iskustvo temelji isključivo

na tekućim ispitivanjima nije, dakle, obavljao ispitivanja građevnih proizvoda koja će prema Programu kontrolnih ispitivanja, sastavnom dijelu troškovnika, biti dužan provoditi i mjesečno obračunavati. Stoga, žalitelj smatra da takva referenca ne dokazuje sposobnost za izvršenje ugovora ni s tehničke strane. Zatim, žalitelj navodi da izmijenjeni uvjet stvara referencu koja se ne može dokazati ni provjeriti. Odgovarajući na upozorenje žalitelja naručitelj navodi: „Tekuća ispitivanja ne provodi Izvođač, on je odgovoran za osiguranje i trošak tekućih ispitivanja, a ispitivanja se provode u odgovarajućem laboratoriju koji ispunjava uvjete.“. Žalitelj navodi da ta tvrdnja vrijedi samo u dijelu slučajeva, onima u kojima izvođač tekuća ispitivanja povjeri zasebnom pravnom subjektu. Na tržištu, međutim, postoje gospodarski subjekti koji izvode radove i koji u svom sastavu imaju vlastiti, uključujući i akreditirani, ispitni laboratorij kao ustrojstvenu jedinicu. U tom slučaju tekuća ispitivanja obavlja sam izvođač, u vlastitoj režiji, bez ugovora s trećom osobom i bez naplate. Žalitelj navodi da nastaje očita nejednakost: jedan ponuditelj mora dokazati 100.000,00 EUR ispitivanja ugovorom s trećom osobom i računima, dok drugi isti uvjet ispunjava izjavom o poslu koji je obavio sam za sebe. Smatra da je riječ o povredi načela jednakog tretmana i transparentnosti, jer uvjet sposobnosti mora biti postavljen tako da ga je moguće objektivno i na jednak način provjeriti kod svih gospodarskih subjekata. Navodi da naručitelj nije predvidio nikakav način provjere takve reference niti je odgovorio na to pitanje, iako mu je izrijekom postavljeno u zahtjevu za pojašnjenjem i ponovljeno u upozorenju od 10. kolovoza 2026. Ako se pak radi o subjektu koji tekuća ispitivanja obavlja u vlastitoj režiji na građevini koju sam gradi, valja ukazati i na članak 31. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje, prema kojem izvođač ne smije biti uključen u obavljanje ispitivanja iz članka 40. toga Zakona na istoj građevini. Referenca se tada odnosi ili na posao koji subjekt nije smio obavljati, ili na građevinu koju nije gradio, u kojem je slučaju riječ o laboratorijskoj usluzi bez ikakve nadzorne sastavnice. Žalitelj smatra i da je sporna izmjena u proturječju s neizmijenjenim točkama 5.3.3.3. i 5.3.3.4., koje i dalje traže ispitni laboratorij „u području kontrolnih ispitivanja materijala za zemljane radove, asfalt i beton“, te dokaz da gospodarski subjekt raspolaže „Laboratorijem za potrebe investitorske kontrole“, uz važeću potvrdu o akreditaciji Hrvatske akreditacijske agencije. Te odredbe spornom izmjenom nisu mijenjane. Dokumentacija o nabavi time u pogledu tehničke opreme zahtijeva laboratorij za investitorsku kontrolu, a u pogledu referentnog iskustva prihvaća iskustvo u ispitivanjima koja izvođač osigurava za vlastite potrebe. Gospodarskim subjektima time se onemogućuje da nedvojbeno utvrde sadržaj uvjeta sposobnosti, čime se povređuje načelo transparentnosti iz članka 4. ZJN. Ukazuje da je naručiteljev navod da se razlika između tekućih i kontrolnih ispitivanja ne mora odnositi na tehničku osposobljenost laboratorija u izravnoj suprotnosti s točkom 5.3.3.4., kojom je sam vezao zahtjev akreditacije uz laboratorij za potrebe investitorske kontrole. Neovisno o tome, tehnička osposobljenost laboratorija nije ono što se spornim uvjetom dokazuje. Točkom 5.3.1.3. dokazuje se iskustvo u obavljanju usluge, a raspolaganje opremom predmet je zasebne točke 5.3.3. Naručitelj te dvije sposobnosti i sam dokazuje dvjema različitim odredbama, pa argumentom o opremi ne može braniti uvjet o iskustvu. Također, žalitelj navodi da je razgraničenje tekućih i kontrolnih ispitivanja utemeljeno na prisilnim propisima. Upućuje na Zakon o gradnji („Narodne novine“ br. 155/25), gdje je prema članku 16., stavcima 1. i 2., ispitivanje određenih dijelova građevine dužan osigurati investitor i povjeriti ga osobama ovlaštenim na temelju posebnih propisa; prema članku 22. stavku 1. točka 4., izvođaču se pripisuje prikupljanje dokaza kvalitete tijekom izvođenja radova; prema članku 25. stavku 1. točka 4., nadzornom inženjeru nalaže se nadziranje provedbe kontrolnih ispitivanja te njihovo određivanje putem ovlaštene osobe koja nije sudjelovala u izdavanju isprava i dokaza iz članka 22. stavka 1. točke 4. Prema Tehničkom propisu

za asfaltne kolnike („Narodne novine“ br. 48/2021), člankom 3. točkom 8. tekuća ispitivanja vezana su uz izvođača, a člankom 3. točkom 9. propisano je da provedbu kontrolnih ispitivanja osigurava investitor; člankom 14. stavkom 3. ispitivanja su navedena kao dvije odvojene vrste ispitivanja u sklopu sustava kontrole kvalitete. Prema Općim tehničkim uvjetima za radove na cestama (OTU 2024), poglavlja 1-11.1. i 1-11.3.: prethodna i tekuća ispitivanja provode se o trošku izvođača, a kontrolna ispitivanja o trošku investitora. Žalitelj navodi da je naručitelj je razliku i sam priznao. Uvjet sposobnosti koji takvu razliku briše, nije u skladu s načelom zakonitosti iz odredbe članka 4. ZJN 2016, zaključuje žalitelj.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da tekuća i kontrolna ispitivanja nisu pravno niti funkcionalno ista, ali su za potrebe dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti dovoljno tehnički usporediva, jer relevantno iskustvo laboratorija proizlazi iz konkretnih metoda, opreme, stručnog osoblja i područja ispitivanja, a ne samo iz toga za čije se potrebe ispitivanje provodilo. Navodi da tekuća ispitivanja služe prvenstveno tome da se tijekom izvođenja radova osiguraju dokazi kvalitete za izvedene radove (osigurava Izvođač — provodi Laboratorij), dok kontrolna ispitivanja služe provjeri odnosno dokazivanju ispunjavanja temeljnih zahtjeva za građevinu, kao i drugih zahtjeva iz projekta i završne primopredaje građevine (osigurava Investitor — provodi Laboratorij). Tekuća ispitivanja prihvaćena su kao usluge slične kontrolnim ispitivanjima u smislu odredbe članka 268. stavka 5. ZIN 2016, jer se provode u istom tehničkom području, na materijalima i radovima pri izgradnji javnih cesta, uporabom usporedivih ispitnih metoda, laboratorijske opreme i stručnih kompetencija. Sposobnost za izvršenje budućih kontrolnih ispitivanja dodatno se osigurava zahtjevima koji se odnose na odgovarajuću laboratorijsku opremu, odgovarajuću akreditaciju te područja ispitivanja materijala za zemljane radove, asfalt i beton. Žalitelj ustrajno nastoji prikazati prethodno iskustvo laboratorija stečeno provedbom tekućih ispitivanja kao bitno različito od iskustva stečenog provedbom kontrolnih ispitivanja. Međutim, takav zaključak ne proizlazi ni iz mjerodavnih propisa ni iz same naravi predmetnih ispitivanja. lako se tekuća i kontrolna ispitivanja razlikuju prema svojoj ulozi u sustavu kontrole kvalitete, kod obje se ispituju ista svojstva materijala i radova, primjenjuju iste ispitne norme i provode iste vrste ispitivanja. Razlika se prvenstveno odnosi na učestalost njihova provođenja, a ne na sadržaj, svrhu ili stručnu osposobljenost potrebnu za njihovo provođenje. Stoga se iskustvo laboratorija stečeno provedbom kontrolnih ispitivanja ne može osnovano smatrati iskustvom koje je po svojoj naravi bitno različito od iskustva stečenog provedbom tekućih ispitivanja. Navedeno potvrđuje i jedan od tehničkih propisa na koje se žalitelj poziva u žalbenom navodu pod točkom 5., odnosno Tehnički propis za asfaltne kolnike. U Prilogu J., u dijelu J.3. Kontrola i osiguranje kvalitete, u stavku 4., propisano je: Laboratoriji koji provode tekuća odnosno kontrolna ispitivanja moraju raspolagati odgovarajućom umjerenom laboratorijskom opremom i osobljem osposobljenim za provedbu ispitivanja navedenih u tablicama J2 do J11. Iz navedene odredbe jasno proizlazi da se za laboratorije koji provode tekuća, odnosno kontrolna ispitivanja, zahtijevaju odgovarajuća laboratorijska oprema i osposobljeno osoblje za provedbu istih vrsta ispitivanja navedenih u predmetnim tablicama. Nadalje, iz samih tablica, primjerice tablice J5, proizlazi da se kod tekućih i kontrolnih ispitivanja ispituju ista svojstva, primjenom istih ispitnih normi, dok se ta ispitivanja međusobno razlikuju prvenstveno u pogledu minimalne učestalosti ispitivanja. Slijedom navedenoga, naručitelj smatra da nije osnovan zaključak žalitelja da bi iskustvo stečeno provedbom kontrolnih ispitivanja predstavljalo iskustvo koje je sadržajno ili stručno bitno različito od iskustva stečenog provedbom tekućih ispitivanja. Dokumentacijom o nabavi, kao kriterij tehničke i stručne sposobnosti, propisana je vrijednost pruženih usluga kontrolnih i/ili tekućih ispitivanja u minimalnom iznosu od 100.000,00 EUR bez PDV-a. Dakle, kao

relevantna okolnost za dokazivanje traženog prethodnog iskustva određena je vrijednost odnosno obujam pruženih usluga, a ne svojstva, ispitne norme i učestalost provođenja pojedine vrste ispitivanja. Činjenica da se opseg pojedinih tekućih i kontrolnih ispitivanja može razlikovati, ovisno o vrsti materijala, projektu i programu ispitivanja, sama po sebi ne isključuje njihovu tehničku usporedivost niti relevantnost stečenog iskustva. Stoga za ocjenu ispunjavanja predmetnog kriterija nije odlučno je li laboratorij propisanu vrijednost usluga ostvario provedbom tekućih ili kontrolnih ispitivanja. Naime, obje vrste ispitivanja, u dijelu koji je relevantan za predmet nabave, mogu obuhvaćati ista svojstva materijala i radova te se provoditi primjenom istih ispitnih metoda i normi. Stoga, naručitelj navodi da iskustvo laboratorija stečeno provedbom kontrolnih ispitivanja treba smatrati relevantnim iskustvom za dokazivanje traženog prethodnog iskustva, jednako kao i iskustvo stečeno provedbom tekućih ispitivanja. Za ocjenu ispunjavanja predmetnog kriterija ključna vrijednost usluga, dok okolnost jesu li te usluge provedene kao tekuća ili kontrolna ispitivanja, odnosno njihova minimalna učestalost, nije od utjecaja na ispunjavanje propisanog kriterija. Uloga koju je laboratorij imao u dokazivanju prethodnog iskustva u prethodnom ugovoru, bilo da je riječ o investitorskom kontrolnom laboratoriju ili laboratoriju angažiranom od izvođača radova koji provodi tekuća ispitivanja, sama po sebi nije relevantna za ocjenu prethodnog iskustva. Bitno je da laboratorij raspolaže odgovarajućim ovlaštenim kapacitetima, tehničkom osposobljenošću i iskustvom u provedbi relevantnih metoda ispitivanja koje su predmet nabave. Tekuća ispitivanja provode se za potrebe izvođača radi osiguranja i dokumentiranja kvalitete tijekom izvođenja radova, dok se kontrolna ispitivanja provode za potrebe investitora odnosno stručnog nadzora radi neovisne provjere odnosno dokazivanja zahtijevane kvalitete. Međutim, okolnost da se isti akreditirani laboratorij nalazi u različitom odnosu prema izvođaču odnosno investitoru ne mijenja činjenicu da laboratorij pri provedbi obje vrste ispitivanja primjenjuje iste akreditirane i normirane metode te da je za njihovu provedbu potrebna ista stručna osposobljenost, oprema i iskustvo. Naručitelj smatra da ne bi bilo opravdano zahtijevati prethodno iskustvo isključivo u uslugama istovjetnima predmetu nabave, pa nije ograničio dokazivanje sposobnosti samo na iskustvo u kontrolnim ispitivanjima, već je kao relevantno prihvatio i iskustvo u tekućim ispitivanjima. Naručitelj dalje navodi da gospodarski subjekt mora, sukladno točki 5.3.1.4. dokumentacije o nabavi, navesti vrijednost pružene usluge, datum i drugu ugovornu stranu. Ako se ispitivanje pružalo kao dio šireg ugovora, prihvatit će se samo vrijednost relevantne usluge, a koja se može objektivno utvrditi iz ugovorne, obračunske ili druge vjerodostojne dokumentacije i provjeriti kod druge ugovorne strane. Ako se vrijednost od najmanje 100.000 EUR-a ne može pouzdano utvrditi, takva referenca neće dokazivati uvjet, navodi naručitelj. Stoga, smatra da nije točan navod žalitelja da u slučaju laboratorija koji je organizacijski dio pravnog subjekta ne postoji druga ugovorna strana niti da referencu gospodarski subjekt „izdaje sam sebi“. Referencu ne potvrđuje sam ponuditelj, već se vjerodostojnost navedenih podataka može provjeriti kod investitora, odnosno naručitelja za kojeg su predmetna ispitivanja provedena. Žalitelj bez ikakve činjenične osnove unaprijed zaključuje da predmetna usluga nije bila ugovorena niti naplaćena. Takav se zaključak ne može izvesti iz činjenice da je laboratorij organizacijski dio izvođača, niti iz činjenice da su troškovi tekućih ispitivanja mogli biti sadržani u ugovorenim jediničnim cijenama radova. Pitanje sadržaja, opsega i vrijednosti konkretno provedenih ispitivanja predstavlja činjenično pitanje koje se može provjeriti u postupku pregleda i ocjene ponuda, uključujući provjeru kod investitora, odnosno druge ugovorne strane. Stoga je potpuno neutemeljen pokušaj žalitelja da unaprijed, bez provedene provjere, predmetnu referencu proglasi „samoizdanom“ i neprovjerljivom. Naručitelj raspolaže mogućnošću provjeriti navedene podatke kod druge ugovorne strane te će, na temelju tako utvrđenih

činjenica, ocijeniti ispunjava li konkretna referenca sve uvjete propisane dokumentacijom o nabavi. Žalitelj poistovjećuje dokazivanje prethodnog iskustva laboratorija (kontrolna/tekuća ispitivanja) sa uslugama koje će laboratorij provoditi u ugovoru iz predmetnog postupka javne nabave (kontrolna ispitivanja). Iz navedenog proizlazi pogrešno tumačenje odredbi dokumentacije o nabavi i zakonskih odredbi kojima se tumači područje iz žalbenih navoda. Tehnička osposobljenost laboratorija je propisana sukladno potrebama predmeta nabave, a izmjenom je samo omogućeno dokazivanje prethodnog iskustva laboratorija sa uslugama tekućih ispitivanja. Uvjetom iz točke 5.3.1.3. dokazuje se prethodno iskustvo gospodarskog subjekta odnosno laboratorija u obavljanju kontrolnih/tekućih ispitivanja, dok se uvjetom iz točke 5.3.3.3. dokazuje raspolaganje laboratorijem za potrebe investitorske kontrole, odnosno za izvršenje ugovora koji će biti sklopljen u predmetnom postupku javne nabave. Žalitelj se opsežno poziva na odredbe mjerodavnih propisa kako bi razgraničio tekuća i kontrolna ispitivanja, iako to razgraničenje u konkretnom slučaju nije sporno niti je na bilo koji način dovedeno u pitanje. Žalitelj pogrešno poistovjećuje obvezu snošenja troška ispitivanja s ovlašću odnosno odgovornošću za njihovo provođenje. Citirane odredbe OTU-a uređuju isključivo pitanje troška ispitivanja, a ne tko ih provodi. Neosnovan je navod žalitelja da bi priznavanjem tekućih ispitivanja kao dokaza prethodnog iskustva naručitelj prihvaćao iskustvo u obavljanju posla koji je izvođaču zakonom zabranjen te time postupao protivno odredbi članka 4. ZJN 2016. Žalitelj pritom pogrešno poistovjećuje ulogu izvođača radova s ulogom laboratorija koji provodi ispitivanja. Predmetni kriterij odnosi se na iskustvo laboratorija u provedbi ispitivanja, a ne na izvođenje radova niti na preuzimanje poslova ili odgovornosti izvođača. Propisani kriterij dokazuje laboratorij, a koji je prethodno iskustvo stekao na provedbi tekućih odnosno kontrolnih ispitivanja. Laboratorij koji je organizacijski dio pravne osobe može dokazivati prethodno iskustvo stečeno provedbom tekućih ispitivanja u okviru ugovora koji je ta pravna osoba izvršavala za investitora, odnosno naručitelja radova. U tom slučaju investitor, odnosno naručitelj radova, predstavlja drugu ugovornu stranu relevantnu za provjeru predmetne reference. Žalbeni navod da tekuća ispitivanja izvođač u pravilu provodi u vlastitoj režiji, bez druge ugovorne strane i zasebno ugovorene vrijednosti usluge, neutemeljen je. Kako je navedeno u očitovanju pod točkom 7., izvođač je dužan osigurati i prikupljati dokaze kvalitete, dok tekuća ispitivanja provode za to osposobljeni laboratoriji, koji odgovaraju za rezultate provedenih ispitivanja. Stoga činjenica da je obveza osiguranja tekućih ispitivanja na izvođaču ne znači da ih izvođač nužno provodi vlastitim kapacitetima. Nadalje, vrsta i opseg tekućih ispitivanja, kao i kontrolnih ispitivanja, nisu prepušteni slobodnoj procjeni izvođača ili laboratorija, već su određeni projektom, tehničkim uvjetima i mjerodavnim propisima. Stoga se iskustvo stečeno u provedbi tekućih ispitivanja može objektivno provjeriti prema vrsti i opsegu izvedenih ispitivanja te njihovoj vrijednosti, navodi naručitelj.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u sporne dijelove dokumentacije o nabavi.

U dokumentu Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, točkom 5.3. Tehnička i stručna sposobnost, 5.3.1. Popis glavnih usluga, 5.3.1.3. Uvjeti, propisano je da gospodarski subjekt Popisom glavnih usluga mora dokazati iskustvo u pružanju usluga istih ili sličnih predmetu te nabave, pruženih u godini u kojoj je pokrenut postupak javne nabave i tijekom 10 (deset) godina koje su prethodile toj godini. Naručitelj je odredio duži rok u kojem su iste ili slične usluge izvršene od ZJN 2016 propisane 3 (tri) godine, kako bi osigurao odgovarajući nivo tržišnog natjecanja. Iz Popisa glavnih usluga mora biti vidljivo da je gospodarski subjekt pružio, između ostalog, uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne

ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a. Traženi uvjet gospodarski subjekt može dokazati u Popisu usluga s najviše 1 (jednom) pruženom uslugom.

Točkom 5.3.3. Tehnička oprema i mjere za osiguranje kvalitete, 5.3.3.3. Uvjeti, propisano je da gospodarski subjekt mora dokazati da za potrebe izvršenja ugovora ima na raspolaganju ispitni laboratorij za provođenje ispitivanja u području kontrolnih ispitivanja materijala za zemljane radove, asfalt i beton. Točkom 5.3.3.4. Način dokazivanja, za potrebe dokazivanja navedenog, gospodarski subjekt dostavlja: ispunjeni ESPD obrazac. Naručitelj je obvezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, a u postupku javne nabave male vrijednosti može prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 (pet) dana, dostavi ažurirane popratne dokumente kojim dokazuje tehničku i stručnu sposobnost sukladno članku 268. stavak 1. točka 5. ZJN2016, osim ako već posjeduje te dokumente: Izjavu, koju daje osoba po zakonu ovlaštena za zastupanje gospodarskog subjekta iz koje mora biti vidljivo da gospodarski subjekt ima na raspolaganju traženu tehničku opremu u svrhu izvršenja ugovora, odnosno Laboratorij za potrebe investitorske kontrole. Važeću Potvrdu iz koje je vidljivo područje akreditacije za navedene metode ispitivanja, izdanu od strane Hrvatske akreditacijske agencije ili odgovarajućeg tijela druge države.

Izmjenom dokumentacije o nabavi od 6. kolovoza 2026., naručitelj je izmijenio točku 5.3.1.3. Uvjeti u dokumentu Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, na način da je propisao da iz Popisa glavnih usluga mora biti vidljivo da je gospodarski subjekt pružio, između ostalog, uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih/tekućih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a.

Potom, izvršen je uvid u dokument „Odgovori“. U postavljenom pitanju gospodarskog subjekta naručitelju od 29. srpnja 2026., upućeno je na uvjete za tehničku i stručnu sposobnost, prema kojima naručitelj traži stručno iskustvo gospodarskog subjekta nad provedbom kontrolnih ispitivanja min. vrijednosti 100.000,00 eura, što gospodarski subjekt dokazuje kroz jedan ugovor. Gospodarski subjekt je postavio pitanje podrazumijeva li se pod kontrolnim ispitivanjima kontrolna ispitivanja u okviru investitorske kontrole kvalitete ili tekuća izvođačka kontrola. U odgovoru na postavljeno pitanje naručitelj navodi da se pojam „kontrolna ispitivanja“ iz točke 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, odnosi na sve vrste kontrolnih ispitivanja bez obzira tko ih provodi, odnosno i na izvođačka i na investitorska kontrolna ispitivanja.

U sljedećem upitu gospdoarskog subjekta od 3. kolovoza 2026., u bitnome je navedeno da se zahtijeva od naručitelja da potvrdi da se pod pojmom „kontrolna ispitivanja“ iz točke 5.3.1.3. razumijevaju isključivo kontrolna ispitivanja čiju provedbu osigurava investitor, u smislu članka 16. Zakona o gradnji, članka 40. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje te članka 3. točke 9. Tehničkog propisa za asfaltne kolnike, i da izvođačeva tekuća ispitivanja ne predstavljaju kontrolna ispitivanja u smislu tog uvjeta sposobnosti. Ako ostaje pri tumačenju iznesenom u odgovoru od 30. srpnja 2026., gospodarski subjekt zahtijeva od naručitelja da to tumačenje objavi kao izmjenu dokumentacije o nabavi sukladno članku 200. stavku 6. ZJN 2016 te da, s obzirom na to da je riječ o izmjeni uvjeta tehničke i stručne sposobnosti koja utječe na krug gospodarskih subjekata koji ga mogu ispuniti, produlji rok za dostavu ponuda. Gospodarski subjekt ukazuje da tumačenje izneseno u odgovoru od 30. srpnja 2026. mijenja sadržaj uvjeta sposobnosti iz točke 5.3.1.3. u odnosu na njegovo značenje utvrđeno propisima, a objavljeno je nakon isteka roka za izjavljivanje žalbe na sadržaj dokumentacije o nabavi. Ako bi se takvo tumačenje primjenjivalo bez objave izmjene dokumentacije o nabavi, zainteresirani gospodarski subjekti bili bi onemogućeni u ostvarivanju prava na pravnu zaštitu u odnosu na

izmijenjeni uvjet. U odgovoru na postavljeni upit naručitelj navodi da ne prihvaća prijedlog ponuditelja. Navodi da je točno da se tekuća ispitivanja ne mogu jednostavno proglasiti kontrolnima i da sam izvođač ne smije obavljati reguliranu djelatnost ispitivanja na građevini koju gradi. Naručitelj ističe da tekuća i kontrolna ispitivanja predstavljaju pravno i funkcionalno različite postupke, pri čemu se njihova razlika ne mora nužno odnositi na primijenjene metode ispitivanja ni na zahtijevanu tehničku osposobljenost laboratorija, već prvenstveno na svrhu, način provedbe i ulogu rezultata ispitivanja u sustavu osiguranja i kontrole kvalitete. Naručitelj navodi da će izmijeniti točku 5.3.1.3. Popis glavnih usluga, Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta koja sada glasi: uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih/tekućih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a. Traženi uvjet gospodarski subjekt može dokazati u Popisu usluga s najviše 1 (jednom) pruženom uslugom.

Dakle, među strankama nije sporno da su tekuća i kontrolna ispitivanja dvije vrste ispitivanja, da tekuća ispitivanja vrši izvođač radova, da kontrolna ispitivanja vrši nadzor, te nije sporno da je riječ o ispitivanjima koja predstavljaju pravno i funkcionalno različite postupke.

Među strankama je sporno može li se uvjet tehničke i stručne sposobnosti iz odredbe točke 5.3.1.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta dokazati bilo uslugom koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih ispitivanja, bilo uslugom koja je obuhvaćala obavljanje tekućih ispitivanja, materijala i radova nad izgradnjom javne ceste. Također je sporno je li opisano propisivanje u koliziji s odredbama posebnih propisa na koje upućuje žalitelj te može li se uz propisani uvjet provesti uspredivi pregled i ocjena zaprimljenih ponuda.

Radi rješavanja spornog pitanja potrebno je primijeniti odredbe članka 4. stavak 1., članka 256., članka 259. stavak 1., članka 268. stavka 1. točke 3, stavka 3., 5. i 6., te članka 403. ZJN 2016, nakon čega je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim, uz obrazloženje kako slijedi.

Žalitelj drži da je naručitelj neosnovano proširio mogućnost dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta putem uvođenja usluge tekućih ispitivanja provedenih u laboratoriju, uz inicijalno propisivanje dokazivanja putem izvršene usluge kontrolnih ispitivanja. Žalitelj drži da je riječ o potpuno različitim institutima, zbog čega smatra da je mogućnost dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti putem usluge tekućeg ispitivanja u ovom postupku javne nabave protuzakonita i protivna posebnim propisima na koje upućuje.

Prvo, treba jasno utvrditi da se dokazivanjem ispunjavanja uvjeta sposobnosti gospodarskog subjekta utvrđuje ima li gospodarski subjekt u pitanju dovoljnu razinu iskustva i stručnosti za izvršenje predmeta nabave koji se nabavlja tekućim postupkom. U tom smislu, obveza je naručitelja utvrditi minimalne razine sposobnosti koje smije propisati radi utvrđivanja stručnosti i osposobljenosti gospodarskog subjekta. Pri tome, naručitelj također mora voditi računa o osiguranju tržišne utakmice, radi otvaranja tržišta što je moguće većem broju gospodarskih subjekata, pazeći pri tome da ne ugrozi uspješnost izvršenja ugovora o nabavi, te uvažavati sva načela iz odredbe članka 4. stavak 1. i 3. ZJN 2016.

U konkretnom slučaju, naručitelj je izvorno objavljenom dokumentacijom propisao da iz Popisa glavnih usluga mora biti vidljivo da je gospodarski subjekt pružio, između ostalog, uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a. Potom, naručitelj je izmijenio sadržaj dokumentacije o nabavi, na način da je sada propisao da iz Popisa glavnih usluga mora biti vidljivo da je gospodarski subjekt pružio, između ostalog, uslugu koja je obuhvaćala obavljanje kontrolnih/tekućih ispitivanja

materijala i radova nad izgradnjom javne ceste u minimalnoj vrijednosti 100.000,00 eura bez PDV-a, odnosno izjednačio je dokaznu snagu tekućih i kontrolnih ispitivanja. S obzirom da se u ovom postupku javne nabave nabavlja Stručni nadzor i koordinator II zaštite na radu, a u nadležnosti nadzora je provođenje kontrolnog ispitivanja, to žalitelj drži da je neopravdana mogućnost dokazivanja postavljenog uvjeta sposobnosti putem dokaza o izvođenju tekućeg ispitivanja, a s obzirom da je potonje u nadležnosti izvođača, što nije predmet ove nabave. Pri tome, među strankama nije sporno da obje vrste ispitivanja vrši laboratorij. U tom smislu, naručitelj obrazlaže da iskustvo u provedenim ispitivanjima u laboratoriju proizlazi iz metoda, opreme, stručnog osoblja i područja ispitivanja te da za dokazivanje prethodnog iskustva nije nužno da prethodno izvršene usluge budu u potpunosti identične predmetu nabave, već dovoljno slične i usporedive s traženim uslugama te da dokazuju sposobnost gospodarskog subjekta za izvršenje ugovora, a kriterij usporedivosti naručitelj je odredio novčanim iznosom pruženih usluga. Kako je već istaknuto, propisivanjem uvjeta tehničke i stručne sposobnosti naručitelj mora osigurati postojanje iskustva gospodarskog subjekta potrebnog za izvršenje ugovora o javnoj nabavi, na odgovarajućoj razini kvalitete. Žalbenim navodom žalitelj se iscrpljuje u tvrdnjama usmjerenim na različite vrste ispitivanja, te upućuje na zakonske odredbe posebnih propisa koji potvrđuju različitost spornih ispitivanja. Međutim, žalitelj ne ukazuje da bi se predmetna ispitivanja morala vršiti u različitim vrstama laboratorija, različitim metodama, različitim akreditacijama ili po različitim stručnjacima, niti dokazuje da bi propisani način dokazivanja sposobnosti bio protivan odredbama ZJN 2016. Naručitelj uvažava tvrdnju da se tekuća ispitivanja vrše po izvođaču, a kontrolna ispitivanja po nadzoru, no drži da je za utvrđenje prethodnog iskustva na odgovarajućoj razini kvalitete dovoljan dokaz o provođenju bilo koje od navedenih ispitivanja u laboratoriju, zbog okolnosti da se ispitivanja provode prema istovjetnim i usporedivim metodama u laboratoriju, pri čemu je važna vrijednost provedenih ispitivanja. U tom smislu, povećan je opseg gospodarskih subjekata koji mogu sudjelovati u postupku javne nabave, a čime se blagotvorno djeluje na ostvarenje tržišnog natjecanja i otvaranje tržišta. Argumentaciju naručitelja prihvaća i ovo tijelo.

Navod žalitelja da je opisanim postupanjem naručitelja povrijeđen zakon, ovo tijelo nije utvrdilo osnovanim. Naime, iz odredbi posebnih propisa na koje upućuje žalitelj proizlazi i dokazuje se da je riječ o dvije vrste ispitivanja koje se provode u različitim etapama projekta, međutim ne proizlazi da bi bila riječ o ispitivanjima koja nisu slična predmetu nabave. Naime, nesporno je da će naručitelj u ovom postupku javne nabave provoditi kontrolna ispitivanja u laboratoriju, no uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta koji se odnosi na popis glavnih pruženih usluga može biti isti ili sličan predmetu nabave. Stoga, prihvaća se argumentacija naručitelja da ne bi bilo opravdano zahtijevati prethodno iskustvo isključivo u uslugama istovjetnima predmetu nabave, pa nije ograničio dokazivanje sposobnosti samo na iskustvo u kontrolnim ispitivanjima, već je kao relevantno prihvatio i iskustvo u tekućim ispitivanjima. Za dokazivanje prethodnog iskustva nije nužno da prethodno izvršene usluge budu u potpunosti identične predmetu nabave. Bitno je da su iste ili slične i usporedive s traženim uslugama te da dokazuju sposobnost gospodarskog subjekta za izvršenje ugovora.

U vezi s navedenim, treba reći da sporno propisivanje nije protivno točkama 5.3.3.3. i 5.3.3.4. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, jer se navedenim točkama traži raspolaganje laboratorijem koji će vršiti investitorska ispitivanja tijekom izvršenja ugovora o javnoj nabavi. Nasuprot navedenom, osporavanom točkom dokumentacije o nabavi radi se o utvrđenju prethodnog iskustva gospodarskog subjekta, radi utvrđenja njegove sposobnosti i potrebne minimalne razine iskustva za izvršenje ugovora. Stoga, okolnost da pojedini gospodarski subjekt

dokazuje uvjet tehničke i stručne sposobnosti izvršenim uslugama tekućeg ispitivanja, ne utječe na njegovu sposobnost da raspolaže laboratorijem za provedbu kontrolnih ispitivanja, koja će se provoditi u izvršenju predmeta nabave.

Vezano za tvrdnju žalitelja da ovako propisan uvjet tehničke i stručne sposobnosti utječe na međusobnu usporedivost predanih ponuda, na način da gospodarski subjekt koji je provodio tekuća ispitivanja u svom laboratoriju, unutar šireg ugovora, može „sam sebi“ izdati referencu, treba reći da je kao usporedivi element ocjene ovog uvjeta tehničke i stručne sposobnosti naručitelj propisao financijski element, u vrijednosti od 100.000,00 eura provedenog ispitivanja. Pri tome, uvažava se naručiteljev odgovor na žalbu prema kojem pojašnjava, ako se ispitivanje pružalo kao dio šireg ugovora, prihvatit će se samo vrijednost relevantne usluge, a koja se može objektivno utvrditi iz ugovorne, obračunske ili druge vjerodostojne dokumentacije i provjeriti kod druge ugovorne strane. Ako se vrijednost od najmanje 100.000 EUR-a ne može pouzdano utvrditi, takva referenca neće dokazivati uvjet, te naručitelj navodi da je neće uzeti u obzir.

Slijedom svega navedenog, ocjenjuje se da žalitelj nije dokazao da bi iskustvo gospodarskog subjekta stečeno provedbom usluge kontrolnih ispitivanja u laboratoriju predstavljalo jedino relevantno iskustvo koje je naručitelj ovlašten zahtijevati u ovom postupku javne nabave, stoga se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

Slijedom svega naprijed navedenog, temeljem odredbe članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno je kao pod točkom 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 3.750,00 eura na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Sukladno odredbi članka 431. stavak 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka pa je odlučeno kao pod točkom 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDSJEDNICE

Zvonimir Jukić

ZVONIMIR JUKIĆ
HR-27319804652

Elektronički potpisano: 06.11.2026T10:41:03 (UTC:2026-11-06T09:41:03Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 1abfb77e-4c7f-4f61-928b-53b568ea923c

